

[Schovelin.]

tinget kunde godt besørge det hele. Det skulde naturligvis nok forstås som Spøg, men alligevel, ikke sandt, det var dog en anden Maade at tage Sagen paa som den ældre, kloge Mand, han var, end den Maade, hvorpaa det ærede Medlem i Gaar forsøgte at tage den paa. Det ærede Medlem maa endelig ikke smigre sig med, at hans Tale har gjort et forfærdende Indtryk paa det konservative Parti, og maatte jeg maaske give ham det Raad, at naar man skal polemisere mod en Mand, der har fortalt en Historie om en Struds, og saa ogsaa selv vil fortælle en Historie om en Struds, saa maa den da mindst være en lige saa god Historie og ikke saadan en nederdrægtig forældet og forslidt Historie som den om Strudsen, der skjuler Hovedet i Busken. Naar det ærede Medlem sagde, at det, han havde gjort, var kun *nøgttern*, med Tal oven i Købet, at vise den Sandsynlighed, der var for, at det vilde gaa det, han kalder Konservatismen, saa ilde, vil jeg atter tillade mig at henvise til den Bemærkning, jeg har haft Lejlighed til at gøre, et Par Gange i dette høje Ting, om den store Forskel, der er mellem „nøgttern“ og „ædruelig“. Det var ingen „ædruelig“ Bemærkning, men det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at hele hans Tale var „nøgttern“, netop i den Betydning, som er den oprindelige og rigtige, f. Eks. i Talemaaden „nøgttern Kalvekød“.

Gunnar Fog-Petersen: Maa det være mig tilladt med en ganske kort Bemærkning at vende tilbage til Spørgsmaalet Hanstholm Havn. Naar Folketinget i sin Tid — jeg havde den Gang den Ære at være Medlem af Folketinget — vedtog at bygge denne Havn, var det i fuld Forstaaelse af, at dette Arbejde var af saa stort et Omfang, at det ikke alene vilde tage en lang Aarrække, men at man paatog sig at bygge et Læ for Fiskeriet paa Jyllands Vestkyst for de første 100 eller 200 Aar. Naar et saadant Arbejde tages op, maa man være klar over, at denne Havn kommer til at staa gennem mange baade gode og daarlige Tider; ja selv den Tid, det tager at opføre den, vil sandsynligvis indbefatte baade gode og daarlige Tider. Det vil derfor ikke være rigtigt at maale et saadant Byggeri med, om Tiderne er mere eller mindre gode, medens Havnen opføres, for de vil blive mange Gange baade gode og daarlige, medens den staaer. Naturligvis kan man gaa mere eller mindre energisk frem ved Arbejdet, men Tankegangen med Havnene maa selvfølgelig være den, at det danske Folk er et

Folk, der er i Vækst, at der i Fremtiden bliver Brug for en Udvidelse af Erhvervsmulighederne ogsaa paa Søen, og at dertil en saadan Havn maa staa til Raadighed. Man bygger ikke Havnen for det nuværende Slægtled af Fiskere eller for de Chancer, der i Øjeblikket, fra 1926 til 1932 maaske, er for Fiskeriet paa Jyllands Vestkyst, men man bygger for en Periode af mange Slægtled. Derfor kan de Betragtninger, der er knyttet til Øjeblikket, ikke med Rette anvendes paa et saadant Foretagende.

Den højtærede Finansminister gjorde to Bemærkninger, som jeg tror vil blive modtaget med største Interesse overalt i vort Folk. Den højtærede Minister udtalte, at han ansaa Statsvirksomhedernes Drift for nu at være faldet for saa vidt i Leje, som man kunde regne med, at de ikke vilde blive vanskeligere stillede, end de er, og at man altsaa kunde have Grund til at vente en Forbedring inden ret længe. Det er en meget interessant Udtalelse, og jeg tror, den højtærede Minister for saa vidt har Ret, som den Takstnedsættelse, der blev foretaget for et Aarstid eller halvandet Aar siden — jeg husker ikke nøjagtigt Tiden, men det er vel omtrent saa længe siden — allerede nu viser sin nyttige Indflydelse paa disse Virksomheder. Taksterne var jo i Forhold til den Maalestok, man i det almindelige økonomiske Liv, navnlig i Landbruget, har maattet anlægge i de senere Aar, ved at være prohibitive, paa visse Omraader forbydende Brugen af disse Trafikmidler. Nu er dette blevet ændret; og naar man nu kan spore en Opgang i Trafiken, tror jeg, det skyldes, at Taksterne er mere rimelige.

Jeg vil i denne Forbindelse henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa Statstelefontaksterne. Det er muligt, at der er et tilfredsstillende økonomisk Udbytte af Statstelefonen. Jeg har imidlertid ikke det Indtryk, at den i øvrigt fortrinlige Betjening af Statstelefonen overbeyrder Personalet; Personalet har ganske sikkert endog særdeles god Tid paa Statstelefonkontorerne og kunde paatage sig noget mere. Men de Takster, der betales for en Samtale mellem Sjælland og Jylland eller mellem København og Jylland, er endnu saa høje, at man med den nuværende Økonomi for Øje i de fleste Forretninger maa betænke sig adskillige Gange paa at anvende Statstelefonen; og det skulde dog være saaledes, at det kun krævede en forholdsvis beskedent Overvejelse, om man i et Forretningsanliggende vilde ringe København op fra en eller anden jydsk By. Statens Tele-